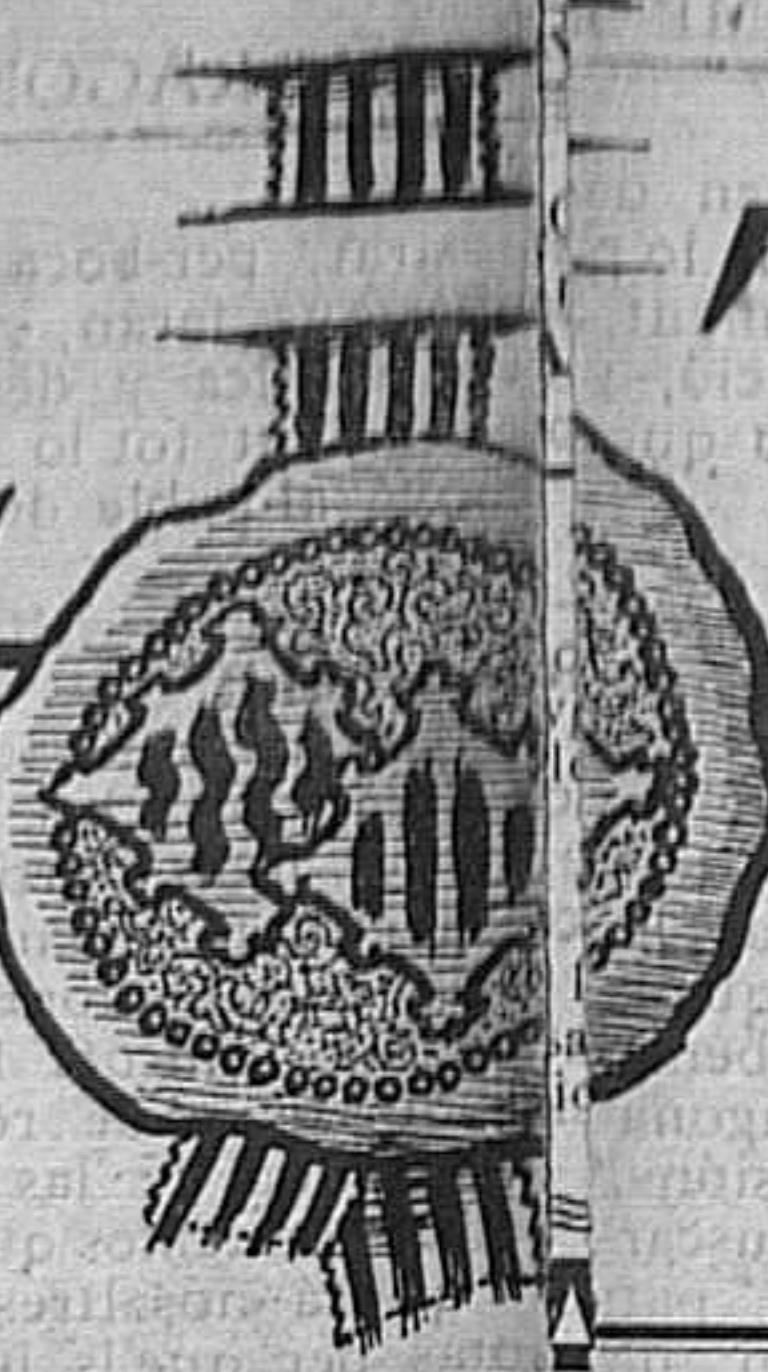

LO CAMP DE

TARRAGONA PERIÓDICH CATALANISTA

Any 2.— Núm. 67.— Diumenge 10 de Novembre de 1901.

LO QUE VOLÉM

«Volém la llengua catalana ab carácter oficial y que sian catalans tots, sinó tot quant se refereixi á la organització interior de nostra terra; volém ser arbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat i responsabilitat les contribucions i impostos, y volém, en fi, la facultat de poder contribuir á la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris ó diners, suprimint en absolut las quintas y llevas en massa y estableint que la reserva regional fóra

ELECCIONES MUNICIPALS

Candidatura Administrativa

1.er Districte

D. Joseph Ventosa y Marqués

Advocat

D. Ramón Vallhonrat y Roig

Industrial

2.º Districte

D. Joseph M.ª Boxó y Barenys

Propietari

D. Tomás Jordá y Vellvé

Pagés

3.er Districte

D. Joan Tomás y Fortuny

Mestre de casas

4.º Districte

D. Antoni Rossell y Porta

Agent d'Aduanas

5.º Districte

D. Enrich Ventosa y Mitjáns

Comerciant

6.º Districte

D. Manel Guinovart y Teixidó

Propietari

Calma

Lo resultat de la lluita electoral de avui, és impossible de preveure. Tots los partits politichs avesats á aquests treballs, creuen segur l'exit de sos candidats y á conseguir això que ls hi assegura el predomini de son prestigi, hi han dedicat tots sos esforços.

Ab un impudor polítich de primera, els candidats han solicitat personalment los sufragis dels electors, s'ha apelat á tots los medis, coaccións, amenaças, menaces, desprestigi personal de l'enemic, etc., tots los hi ha semblat bé; y si bé los passats dies alguna cosa s'ha fet en lo sentit de repartir.... almoynas electorals, queda en bona part reservat per avuy lo mágich recurs de comprar vot y conseguir á favor dels candidats resultats que en tot cas expressarán la major ó menor potència financiera dels que resultin elegits y empleyin aquest medi, jamay la voluntat dels còs electo-

ral. Los partidaris de la candidatura administrativa estèm d'allò més tranquil·ls, si qui quin sigui lo resultat de la lluita, hem procurat aixecar l'esperit del poble,

ral montada per lo caciquisme. De las impuresas del sufragi n'hi hancion s'atracten polítics un baluart predomini, xeren en las darrerias de si de comba y aquestas impuresas s'han sens treva ni trever un dia si y altre també que las sanas descans, fins a conseguir s'abri per ideas s'imposin y'l poble plorat los ulls á la realitat.

Per lo indicat comprendem, som amb goig, gidors que si rebríam lo triomf administrativa nos donarán la victòria, la derrota si cal esperar de nostre poble. Clostra campa aquesta és la finalitat de l'agradar cambiar de nya electoral, en rès nos fa aportar en la modo de pensar; per lo e, la lluita més pròxima ocasió tornarem á les encoratjats, brioses, més valents, més intèntat nostre un puig si avuy tenim al costat y lo resultat cert nombre de convensutió d'una campanya de pochs mesos, dirírem que esser la cullita necessaria tindrà que ser abundantos y de superior clacurrent de las ideas.

Lo curs dels rius, com la seua en lo ideas, rès lo detura. Ha as Espanya y solloje de la vida política d'era de la mort bre tot de Catalunya, l'ho resta mort s'hi del caciquisme, y a aquellai pera detribarà fassin lo que vulga de la política rar son estermini, los quals ciutadans són viuhen, los qui abans que

Tinguem doncs calma; per de verdader renitit com los ciutadans a la candidatura ciutadana otorgan sos vots; recordar nostras ra administrativa, y al renc de la jornada foras, al recullir després casa, ab lo front la recompensa à la derrota totem cada húalt y'l cor tranquil, procudó ballar ab més en la mida de las foras trepells pera l'indalit, ab més alè, ab major solvieron or

rendament del nostre poble, y si en aquest primer combat quedessim més o menys quebrants, refémnos esperantab decisió y energia lo més complert dels triomfs, que no pot de cap de las maneras ferse esperar.

Bon fum de sabatots

Los que fins ara han detentat nostre govern municipal y's que volen que segueixi en l'estat omnis en que jaú, són tots los mateixos; són los defensors de la centralización brutal y monstruosa que ns ofega; són los que de cap manera volen salvarse del naufragi que s'avehina, condemnants á un règim irracional y estúpid hont tant los interessos generals com los locals y individuals tenen de continuar sacrificats á una burocracia exigent y falomolca.

Rès havèm guanyat desde aquell temps en que un home's contenta en volguerhi passar bugada fins avuy en que s'ha consentit que's malmeti l'hisenda municipal.

Se parla d'enredos per aqui, de embolichs per allá; de societats en comanda. Quanta vergonya, quanta baixa! Es precís treballar pera que nostra ciutat fruhei una vida nova, lliure y forta, sense cacichs y sense paràssits. Es necessari sumar voluntats, desenvolupar energias y crear estímuls per l'esbandiment dels ideals autonomistas, dèu generosa de prosperitat y de benestar. Fèmne qüestió de vida ó de mort portar primer al Municipi y després á la Estat homes y ideas contràries á l'espirit dels que ns han conduït á la desfeta y á la miseria.

Únimos tots, tarragonins, pera sacudirnos lo jou del caciquisme que ns ofereix com ofrena vulgar als pèus del Estat y de la seva burocracia. Ha arribat l'hora de que administrem lo nostre, de que invertim lo que paguem, lo que ns costa rolls de sanch en coses útils y productives y que girem ab fastic la cara de las injustas lleys administrativas, tributarías sens frè que no sembla sinó que actuant de pinchos politichs, se proposan dominarho tot y esporugirlo á tothom.

Sils vots se depositessin á l'urna ab plena conciencia, arramblariam ab tots los puestos de las majorias; mes ara lluytem y es ab gust que ho fem ab armas desiguals. Sols las que la llei permet, las que no fan engrigar la cara de vergonya, són las que emplearèm: rès de medis baixos ni menys compra de vots. Tindran los candidats una votació més o menys nutrida, però sana del tot.

Al treballar per la purificació de las costums politichs, seria tonto y fins á cert punt innocent arribar á creuer que en un moment, sens preparació y com per art d'encantament hém de destruir tota la complicadíssima màquina electo-

los que desempenyen càrrecs públics: volém Corts catalanas, no sols per estatuir nostre dret y lleys civils, tem que catalans sian los jueges y magistrats y que dintre de Catalunya's fallin en última instància els plebs y causas: volém ser arbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat i responsabilitat la presti servey tan sols dintre Catalunya.» (Del manifest de la Unió Catalanista de 16 de Mars de 1897).

ca prepotent comou tots los indrets de la Terra Catalana, aquí s'en hagin alluyant posant en públic encant la justicia de sa causa á qui'n, dongui més y apostant als elements jacobins y unitaris, als que á darrera hora no són més que punts á outrance de la monarquia anárquica.

aquell, que'l caciquisme, ha convertit desde ja fà algúns anys, los Ajuntaments de moltissims municipis en unas meras y tristes sucursals del Circol o del Comitè militants del partit turnant respectiu.....

Donchs, candidatura administrativa vol dir precisament y únicament tot lo contrari de candidatura política. Es á dir, significa que's tracta de portar á l'Administració pública comunal a certs homes desligats per sos antecedents de tot compromís previ de carácter polítich ab la taya dels turiferaris del Poder central. Significa, també, que's desitja acabar ab l'omnipotència d'aquells que, dintre de las Provincias, usufructuan virreyals encara comparables ab los dels primitius temps de colonizació de las Amèriques, que manan y disposan en tot, repartir en destinos y adjudican patents de suficiencia a son mer capricho, en favor de aquells que's són adictes.....

A tota aqueixa fastigosa corruptela es á la que's tracta de combatre. Y ab això's mira al mateix temps, si, consequent d'aquesta manera indirecta portar als Ajuntaments á homes independents del tot y nous de veras, se logra també fer tabula rasa de més de quatre procediments viciosos proverbialment arrelats en la gestió dels assumptos municipals de moltes poblacions. Ensemes que portar això se donga tot lo necessari expandiment a les més radicals iniciatiwas en algunes matèries d'Administració local.

Portant á formar part dels Concells municipals al pagès, al menestrall, y á l'obrer de brusa blava, no seran ja solament los propietaris, los grossos industrials, los homes de carrera aquells que disponen arbitriàriament, y fins qui sab si ab poch coneixement de causa en vida, per latau d'espav.

D. Francesc Matheu, candidat d'advocat, don

d'unes escoles pùbliques de nos, y que de pàrvuls, treyents á més modos de devant á tothom que s'atrevis á fer notar que això és una vergonya pels tarragonins, no tenir los cinchs centres pùblics d'instrucció que á Tarragona corresponen. Mes això forá un fort augment als gastos y tothom sab que hi ha gent que no buscan més que ingressos.

Fá ja uns quants anys que ab molts prechs y ab l'apoyo de forses recomenacions, un mestre pùblic de Tarragona vā poguer conseguir que l'Ajuntament s'interessés pel be dels nens y estimant una mica la vida de tants infantons com hi assistían, vā determinar arreglarlos l'edifici ruinós ahont los tenia. Aixis se feu y l'estudi del Pallol vā quedat mitjanament arreglat, deixant á banda las condicions pedagògicas; mes á l'anarhi la comissió á visitar las obras fetas, los hi semblá que n'havien fet massa; los hi dolgué per estudi aquell saló tan ben arreglat, y després de cavilar molt, varen resoldre que'l novs que anaven al Pallol se trasladessin á la vella casa de la Ciutat (carrer Major), y que l'Audincia s'aprofités del gasto y mellors que pels nens s'havien fet. Y las pobres criatures están avuy díam amenassades dels mateixos perills que quan eran al Pallol! Això sol pinta de còs enter als regidors que patim.

Però encara es més. Lo Gobern dona una subvenció equivalent casi sempre á la meytat del presupost de las obras á l'Ajuntament que ho demani pera fer edificis escolas. Donchs bés: los Ajuntaments de Tarragona han tingut la deixa de no volguerse aprofitar d'aquest benefici com han fet fins los més insignificants pobles, y creu mellar que'l fils de Tarragona s'hagin d'inquirir en locals que no poden servir absolutament pera res, puig que si per sér alguna cosa servissin no ls haurien aprofitat pera escola. A tan arriba la deixada d'aquests regidors que tan cridan y baladrejan dihen que son tan aymants de Tarragona com lo primer. ¡Infelissos! Lo poble de Tarragona vos detesta, y si no avuy, d'aquí dos anys, os vol desahuciar de ca la Ciutat.

L'intangibilitat de lo estatutit donchs, barral camí á lo nou. Y per conseqüència d'aqueix rafonament específic que se aplica á tots los ordres, avuy són los consums los que no s'aboleixen, ahir era la quinta de 80.000 soldats decretada per en Weyler la que no's podia rebaixar de un sol home, demà sera la promesa zona neutral en determinats ports de gran importància comercial la que no podrá establirish.... Sempre y per tot surt lo noli me tangere, aquell funest principi quin esperit s'oposa á tota gran reforma.

Pero si ab això ve a demostrarre ab tota claretat la substancial impotència en que's vènhen d's trobar los organismes politichs vells y las individualitats més gastadas encara que á voltas los personifican pera escometre la iniciativa de qualsevol innovació massa favorable als interessos dels pùblics, això no y sol pas dir, en cambi, que hi haja de ber moral de conformarse ab la fatalitat ni que d'aquell concepte atrabiliari del ahi me las den todes oficial, pugan fèser igualment solidaris lo particular, que n'és la víctima directa, ni tampoch los Ajuntaments de las diverses poblacions que personifican sos interessos.

Pel contrari, mentre que l'autonomia administrativa de las comarcas naturals y dels municipis no sia un fet, en l'energia y en la virtualitat més serenes

Apropósito de las eleccions municipals

Candidaturas administrativas

Són molts los que aquests días se pregunten, tot fent l'orni ó bé fingintos que baixan de l'hort, com usualment se sol dir, que es això de las candidaturas administrativas, que ab tant lloable empenyo se preconisan avuy en determinades poblacions (Tarragona, Sabadell, Sarrià), á fi y efecte de mirar de sustruir les d'una vegada als innobles maneigs del caciquisme. Y ho diuen ó s'ho pregunten talment com si ignoressin que

dels Ajuntaments (sempre que aquests puguen ostentar una representació prou genuina y eminentment popular), és allí ahont hi trobarem lo necessari punt d'apoyo d'aquell formidable alsaprem que ha de servirnos pera poguer contrarestrar directament tota exacció o tota exigència de part de l'Estat, de aquelles que, virtualment escudades fins avuy en la Legalitat vigent, venen, no obstant, cridadas á desapareixer per obra del temps devant de la empenta decisiva de la opinió y dels furs inalienables de la sana teoria democràtica, que reclama urgentement lo govern del poble pel poble...

Per això és que's elements independents de veritat que han assumit la lloable iniciativa de convocar al poble á unas eleccions en la que's candidats representarán genuínas fòrs vivas, triades d'entre tots los estaments socials per un igual y per obra de la que, si la *candidatura administrativa* guanya, aniran als Consells municipals d'aquelles poblacions homes de totas las condicions y graus de cultura, exempts de cap compromís previ de caràcter polítich, nos mereixen un sincer y franch aplauso per sa tasca desinteressada...

D'altra part, aqueixa teoria pura y eminentment *representativa* dels diversos estaments socials en los còssos polítics és la que sempre ha proclamat la *Unió Catalànista*. Y aixis és com, dintre de son credo inalterable, s'hi ha consignat sempre, però sempre, la necessitat de que l'esforç electoral se fassi, quan sia del cas, mitjant la designació dels candidats per classes y estaments y també perseguint sempre aquella representació eficàs y verdadera dels interessos del terren, que solzament se logra quan los cridats a administrarlos saben ben bé de quina manera's beneficia ós perjudica lo que es propi...

MAX.

De *La Renaixensa*.

Lo niu de gafarróns

I

L'hermosa y angelical nena baixa com de costum al jardi.

Lleugera, com papallona qu'esbolatges, la Carmeta anà d'assí allí cullint una flor, arrencant una mata y saltironant sempre alegre y riallera, espigolant de mica en mica tot formant una hermosa toya digna pariona de son caporronet d'àngel.

Com li somreya tot á l'entorn de sos dòtis anyets que tot just tenia la Carmeta!

Y mentres l'assaboria ab plaher la delitosa vida que dolsament li passava entre cànícits d'aucells, flayras flors democàcia la escarriencient contra Carla, y murmurs del sortidor, emborriada de ditsa s'assentà en un banch de fusta dessota una ombrívola alba, permanecienti l'harch rato embadalida, mirant y no veient, sentint y no escoltant; qu'estava tota ella somniosa y mitj cansada.

Sens donarsen compte al principi, s'anà fiscant en las seguidas anadas y vingudes de dos aucells que s'escometian y empaytaban xisclant, y ab sos xius xius semblava parlessin mentre se pavaven en una de las branques de l'alba que amorosa's feya de cobricel.

A las hores la Carmeta hi va caure, per haverner sentit parlar, y comprengué, encara que mitj confós, que allí hi hauria un niu....

Un niu?... Y què era un niu?... Qui'l feya'l niu?... Qui l'habitaria'l niu?...

Y tot pensantho y repetintho entre dents, fugí saltironant alegre, desitjosa á buscar l'àvia.

L'àvia que l'estimava tant y tot ho sabia.

II

.... Lo niu, es com si diguessim, una casa en petit. Allí hi viuhen lo pare, la mare y los fillets que Déu los ha donat.

—...diguí avia: Per què van y venen tant sovint aquell parell d'aucells?

—Per que encara fan lo niu. Són los vells qu'aura portan una palaleta, després una mica de fanch, y aixis de mica en mica van abastint la michada que guardará á sos fillets.

—Y n'hi haurán de petitis d'aucells?

—Si Déu vol no tardará pas gayre á havernhi.

—Serán per mí, veritat avia? Y què monos!...

—Si no'ls roban abans...

—Robarlos?... respondé trista la Carmeta—no'ls robarán que jo'ls guardaré.

Desde aquell dia á la Carmeta ja no li preocupaen tant las flors, ni'ls peixos del surtidor, ni s'estimaña nina.

Se preocupá tant sols del niuhet de gafarrons.

III

Sentada á la galeria que donava al jardi, la Carmeta seguia ab son coixinet de puntas á redós de la verda persiana que li deturava en part los xardosos raigs del sol.

Bellugant ab lleugeresa's boixets del coixinet, la Carmeta anava maquinament moventlos, resseguint las agullas que á graciént clavadas, indicavan lo dibuix de la naixent punta.

De quan en quan, la vista de la Carmeta deixava'l coixinet y's ficsava allá á mitj jardi, á l'alba honl la familia dels gafarrons hi tenia sa caseta.

Que la Carmeta s'havia convertit en guardiana d'aquella alada família, per que aquell entramaliat de Jaumet que tot sovint saltava la tanca, no la robés la niuheda de gafarrons.

Y lo que són las cosas. Tot pensant en Jaumet li sembla sentir un remor c'm li fos ell.

No s'equivocá la Carmeta, qu'era ell l'entramaliat, ab sa bata desbotonada, sens rès al cap y ab aquells ulls tan, vius de dolentó.

La Carmeta deixá'l coixinet y amanta l'espia á véure que faría.

Y'l Jaumet que ab tot y anar de puntetas feya cruxir la grava del jardi, s'encaixa á l'alba y d'un salt s'arrapá á la soca ab intent de robar lo niu.

Y en aclucar y obrir d'ulls, tal dit, tal fet.

La Carmeta doná un crit y saltant baixa's grahóns de la galera, mes lo Jaumet més llest, ja havia buyat lo niu y ab la presa á la pitrera, saltava altra cop la tanca que separava'l jardi dels seus pares ab lo dels de la Carmeta.

Aquesta al pensar en lo niu buyd y en lo que li havia dit l'avía, plorá.

Però més qu'ella ploraren los vells del niu, que fugint al sentir las barrueras mans del Jaumet, al tornar á son niu, no hi trobaren á sos fillets.

Los haguessiu sentit que tristos cantaven los vells cercant endebadas á sos petitets, com si's li haguessin robat del bressol.

La Carmeta aixis ho comprenué y's posà trista y li condolía la passada, tot sentint una malicieta que li feya aburrir á l'entramaliat Jaumet.

IV

L'ambició és com un pou sense sola que no's pot omplir mai.

Per això'l Jaumet no'n tenia prou ab los petitets de la niuheda, desitjava arà'ls vells que s'havien escapat de las malas mans. Y altre cop saltà la tanca, s'atançà á l'alba y al mòurer las branques y fulles la Carmeta se'n adonà, llençà un crit y'l pobre Jaumet desbrancantse caigüé á terra ab sa cara esgarinxada y sanguinosa.

La Carmeta s'espantá y cosa estrany! ella que tant l'aburria, sentí pel Jaumet una mena de llàstima may sentida, que no comparava rès ab la de quan lo robo del niu.

Y aquells ulls de brill estrany y vivatxo del Jaumet caigut y sanguinós, no sé que tenian que se li filtraren insensiblement á la Carmeta.

V

Passà'l temps y aquest junt ab l'amor obraren lo miracle.

Qu'el Jaumet y la Carmeta també formaren son niu al que també amorosos hi petonejaren á un àngelet que's completaba la ditta.

Mes aquesta no és duradera.

La mort vingué de puntetas y'ls deixá son bressol buyd.

Fins á les hores no comprenué'l Jaumet lo qu'és l'estimació de pare.

Mes la Carmeta que feya anys que la comprenia ab sa esquisita sensibilitat la amor de mare, recorrent en un malic i-

stantesa, recorda el jaumet i l'història del robo del niu de gafarróns.

Y en mitj, de l'intens dolor per la pèrdua d'un fill, Jaumet retornà ab l'imagination á temps passat, y recordà qu'ell, cruel com la mort, havia també arrencat los fills d'una parella d'aucells.

Y en aquell trist y idilich esplay entre marit y muller, aquesta confessà que l'origen de sos amors fou degut al robo del niu de gafarróns.

.....

La Carmeta y'l Jaumet tornaren á la trista prosa. Miraren altre cop lo bressol buyd, enmudiren pel dolor y lliuantoshi cara avall silenciosas llàgrimas, recordaren ab sa joventut, tot los detalls del robo d'un niu de gafarróns.

Lluís BENAIGES.

Tarragona Novembre 1901

Comentaris

Por la boca muere el pez

Candidatura administrativa vol dir precisament y únicament tot lo contrari de candidatura política.

MAX.

Per fi'l dijous publicaren los periódics caciquistas la candidatura de barrera ministerial ahont hi figuraren un conservador que encara no fa quatre días era federal, un fusionista circumstancial, y un altre fusionista qu'és conservador, liberal y republicà tot en una pessa.

Lo que verdaderament ompla la candidatura són los dos revisters de toros que hi figuraren. Pera's mals que pateix la Pàtria ningú més indicat que'l revisers de toros pera tornarli la salut, y si ademés dels dos revisters haguessin pogut trobar encara que no hagués sigut més qu'un torero pera enquistirlo en la candidatura político-administrativa, hauria anat d'alló més bé y tots los votos de la afició, que aquí n'hi ha molta, omnipilar las urnas.

Però lo més graciós de tot es alló de la candidatura político-administrativa, després d'haverlos bescantat per tots canions per haver fet sortir una candidatura administrativa, sense rès més. Això prova fins á l'evidència que no han pogut sustrainers á la corrent d'opinió qu'exigeix imperiosament que's vagi al Municipi á fer administració; però com no poden fer rès que no ho esguerrin, han tingut lo mal acert de descobrir las seves intencions anteposant á la paraula administrativa la paraula político, y tot junten resulta una candidatura político-administrativa que dona gust de llegir.

Després aquests apreciables senyors s'enfadan si's hi dihem que anteposan la política á la administració; aquí ho tenen ben clar: político-administrativa, y això no ho inventem nosaltres, ho escriuenells mateixos en lletras grossas pera que tothom se n'enteri.

La Carmeta, qu'era ell l'entramaliat, ab sa bata desbotonada, sens rès al cap y ab aquells ulls tan, vius de dolentó.

La Carmeta deixá'l coixinet y amanta l'espia á véure que faría.

Y'l Jaumet que ab tot y anar de puntetas feya cruxir la grava del jardi, s'encaixa á l'alba y d'un salt s'arrapá á la soca ab intent de robar lo niu.

Y en aclucar y obrir d'ulls, tal dit, tal fet.

La Carmeta doná un crit y saltant baixa's grahóns de la galera, mes lo Jaumet més llest, ja havia buyat lo niu y ab la presa á la pitrera, saltava altra cop la tanca que separava'l jardi dels seus pares ab lo dels de la Carmeta.

Aquesta al pensar en lo niu buyd y en lo que li havia dit l'avía, plorá.

Però més qu'ella ploraren los vells del niu, que fugint al sentir las barrueras mans del Jaumet, al tornar á son niu, no hi trobaren á sos fillets.

Los haguessiu sentit que tristos cantaven los vells cercant endebadas á sos petitets, com si's li haguessin robat del bressol.

La Carmeta aixis ho comprenué y's posà trista y li condolía la passada, tot sentint una malicieta que li feya aburrir á l'entramaliat Jaumet.

Y aquesta al pensar en lo niu buyd y en lo que li havia dit l'avía, plorá.

Però més qu'ella ploraren los vells del niu, que fugint al sentir las barrueras mans del Jaumet, al tornar á son niu, no hi trobaren á sos fillets.

Los haguessiu sentit que tristos cantaven los vells cercant endebadas á sos petitets, com si's li haguessin robat del bressol.

La Carmeta aixis ho comprenué y's posà trista y li condolía la passada, tot sentint una malicieta que li feya aburrir á l'entramaliat Jaumet.

Y aquesta al pensar en lo niu buyd y en lo que li havia dit l'avía, plorá.

Però més qu'ella ploraren los vells del niu, que fugint al sentir las barrueras mans del Jaumet, al tornar á son niu, no hi trobaren á sos fillets.

Los haguessiu sentit que tristos cantaven los vells cercant endebadas á sos petitets, com si's li haguessin robat del bressol.

La Carmeta aixis ho comprenué y's posà trista y li condolía la passada, tot sentint una malicieta que li feya aburrir á l'entramaliat Jaumet.

Y aquesta al pensar en lo niu buyd y en lo que li havia dit l'avía, plorá.

Però més qu'ella ploraren los vells del niu, que fugint al sentir las barrueras mans del Jaumet, al tornar á son niu, no hi trobaren á sos fillets.

Los haguessiu sentit que tristos cantaven los vells cercant endebadas á sos petitets, com si's li haguessin robat del bressol.

La Carmeta aixis ho comprenué y's posà trista y li condolía la passada, tot sentint una malicieta que li feya aburrir á l'entramaliat Jaumet.

Y aquesta al pensar en lo niu buyd y en lo que li havia dit l'avía, plorá.

Però més qu'ella ploraren los vells del niu, que fugint al sentir las barrueras mans del Jaumet, al tornar á son niu, no hi trobaren á sos fillets.

Los haguessiu sentit que tristos cantaven los vells cercant endebadas á sos petitets, com si's li haguessin robat del bressol.

La Carmeta aixis ho comprenué y's posà trista y li condolía la passada, tot sentint una malicieta que li feya aburrir á l'entramaliat Jaumet.

Y aquesta al pensar en lo niu buyd y en lo que li havia dit l'avía, plorá.

Però més qu'ella ploraren los vells del niu, que fugint al sentir las barrueras mans del Jaumet, al tornar á son niu, no hi trobaren á sos fillets.

Los haguessiu sentit que tristos cantaven los vells cercant endebadas á sos petitets, com si's li haguessin robat del bressol.

La Carmeta aixis ho comprenué y's posà trista y li condolía la passada, tot sentint una malicieta que li feya aburrir á l'entramaliat Jaumet.

Y aquesta al pensar en lo niu buyd y en lo que li havia dit l'avía, plorá.

Però més qu'ella ploraren los vells del niu, que fugint al sentir las barrueras mans del Jaumet, al tornar á son niu, no hi trobaren á sos fillets.

Los haguessiu sentit que tristos cantaven los vells cercant endebadas á sos petitets, com si's li haguessin robat del bressol.

Pastillas Morelló

conera hont s'hi alça la Farola del Cab; contemplà els esferídors Anills d'eslavissades rocas y deixant y tornant als senderós poch trastejats del ferestech roquer, tot ho regirà en tant curt temps.

À l' hora solemne y misteriosa del crepuscúl trobava's nostre gran botànich al Vedat del Arquebisbe prop del Recó.

Prats y Pinedas li semblavan continuació de la mar mateixa; sols allà lluny oïrava l'alterosa mola de la ciutat de Tarragona quasi cuberta de fosforecent y calitjosa glassa.

Fadigat, molt fadigat, marxà per lo cordó de palets de la regolada de la platja en direcció á nostre ciutat muillantse's pèus molts vegadas, sobre tot al atansar-se als humits del Riu Clà y del Francoli.

Era negra nit que l'esperavam á l'hospital, y com cap dia hi havia anat á deshortar, á tots causava extranyesa y temensa. Per fi, arribà y l'ansia desaparegué.

Ab calma y paciencia benedictina'nss analant los incidents de l'excurssió, mostrantnos ensembs la rebuda d'aquella jornada curiosa en extrém, que fou: la Viola arborescens L. que creix á la vessant de sol-ponent de la Torra Alta, l'Actractylis cancellata L., l'Erythrea Spicata Pers., l'Erythrea Barrelieri Desf. y l'allium purpureum Losc. (vessants de la Guardieta y de la Torra Alta) y la graminea Erianthus Ravenne P. B. ab sos argents y sedosos plumalls que abunden en los terrers arenosos.

Tenia encara de sopar y era tart, y acceptant exemplars rars que com á reportar nos oferi, quedarem en vèurens lo següent dia pera despedirnos lo que feu puntualment, entregantnos una llista de encàrrecs científichs que no poguerem cumplir donadas las quotidianas ocupacions de nostre penós tráfech professional.

Aymants com los que més de les glòries y prestiges de la Terra Catalana havíem dedicat aquest humili tribut d'admiració á la memoria del sabi olotí més conegut en vida, á fòra de casa que á casa, veritable reputació europea qual nom per sempre més passará á la posteritat.

AGUSTÍ M. GIBERT.

CRÒNICA REGIONALISTA

Pròximament se celebrarà en l'Agrupació Escolar Catalanista «Ramón Llull» una reunió d'estudiants y d'aymants de la nostra parla nacional, ab assistència de valiosos elements de la república de les lletres, á fi de contribuir á fomen-

tar l'entusiasme pera la colaboració a una obra de tanta importància com lo Diccionari de la Llengua Catalana, seguint lo método proposat per Mossen Antoni M. Alcover en la *Lletra de convit* que aquest distingit literat endressa als confreradors del idioma de Catalunya, Balears, València y al Rosselló.

Ha començat á publicar-se á Barcelona un nou periòdic catalanista que's titula «El Crit de Lleyda» y que ve á ser orgue de l'Agrupació regionalista del Centre provincial de Lleyda en aquella capital.

Lo nou periòdic se manifesta molt valent y molt entusiasmista, estant tots sos escrits inspirats en l'amor de la patria catalana.

Ben vingut siga.

—La excursió artística á Fransa que l'*Orfeó Català* está organitzant, tindrà lloc definitivament lo dia 19 del corrent, sortint lo matí del mateix dia.

Las poblacions franceses que visitarà l'*Orfeó*, son Beziers, Marsella y Perpiñà, en las que donarà alguns concerts.

Aquesta excursió en la que hi pendrà part les tres seccions de senyoretas, homes y noys del *Orfeó* durarà sis dies, estant de retorn á Barcelona lo dia 24..

Los socis protectors que desijin acompanyar als excursionistas en son viatge artístich y vulguin aprofitarse de las ventajas econòmicas que á n'aqueixa

benemerita entitat hi han sigut concedidas, poden passar fins al dia 14 á visitar el Tresorer del *Orfeó* que's hi donarà tots los détails necessaris.

—S'ha publicat lo número 5 de la revista *Espanya Cartófila* ab lo que's representaixen algunes postals anuncis.

—Lo dia 2 a l'Agrupació «Art y Pátria» celebrà en son local social una vel·lada dedicada als artistas morts, á la que hi assistí molta concurrencia.

Se illegiren alguns treballs literaris en prosa y en vers alusius al acte y ademés lo soci don Ferran Víà executà ab molt lluïment al piano, hermosas y difícils composicions de Céssar Franck y Schumann. Lo piano de la marca «Will Schimel» de Leipzig, fou cedit per son representant en aquella ciutat, senyors Cassador y Moreu.

Lo President de la «Unió Catalanista» don Joseph M. Roca que presidia la festa, tancà la sessió ab un magnific parlament dedicat á honrar la memoria dels patriotas catalans ilustres, encoratjant al jovent pera que procuri imitar en tots los actes la conducta patriótica dels nostres ilustres antepassats. Lo senyor Roca sigué molt aplaudit, aixís com també escoltaren aplausos tots los senyors que havian pres part en la vel·lada.

—Lo dimecres prop-passat vá quedar constituida á Barcelona la «Societat d'estudi y de propaganda de la llengua catalana». La Junta Directiva que fou elegida és la següent: president, don Antoni Rubio y Lluch; secretari, D. Joaquim Casas Carbó; tresorer, D. Frederich Puigcamper, y vocals, D. Joan Magallàs, D. Josep Rogent, D. Ildefons Sunyol y D. Pompeu Fabrà.

S'ha publicat lo quadern XXI de la cada vegada més afavorida colecció de «Cansons populars Catalanas», contenint la dramàtica «cansó den Bach de Roda» y la bonica de «La flor del lloret», qu'és una variant de la del «Rosinyol».

Abduïs van com sempre, il-lustrades ab hermosas alegories de Brunet, y ademés comentades ab eruditas notes històriques y folkloricas. Lo comentari relatiu á la patriòtica figura den Bach de Roda, és en especial interessant.

En la part de dins de las cubertas de color que resguardan lo quadern, hi ha imprems les poesías «Més cansons», del mestre Aguilà; «A la llengua catalana», de la senyora Monserdà, y «L'eco sagrat» de l'Iglesias, que ha tingut aquests dies lo privilegi d'excitar la bilis als enemichs de nostra Patria.

PIUBLICACIONS REFIJADAS

Boletín Arqueológico, portaveu de la Societat Arqueològica tarragonina, ab lo següent sumari: 1.º Reseña histórica de la Comuna del Camp, per la Direcció (continuació).—2.º La presa de Tarragona (poesia), traducció del Sabia. Novas.

Joventut, núm. 90, corresponent al 31 d'Octubre. Número de text tan escuilit com acostuma aquesta acreditada publicació.

Catalunya Artística, núm. 74, corresponent al 7 Novembre. En la galeria de Gent notable de Catalunya publica un bonich retrato del escriptor y genial pintor Santiago Rusinyol, y en la secció de Notas d'Art, lo del notable pianista Raoul Pugno. Lo text molt ben triat.

Pluma y Lápiz, núm. 54. Cada dia presenta mellor aspecte aquesta Revista, una de les més cuidadas, aixís en sa part literaria com en l'artística, de las que veuen la llum pública á Barcelona.

Sants de la setmana

Diumenge, dia 10.—Lo Patrocini de la Mare de Déu y sts. Andreu Avelí, cfr., Tibéri y Modest mrs., Demetri b. y Trifena, Trifosa y Teotista vgs.—Dilluns, 11.—sts. Martí b. y Menna s., Valentí y Felicià mrs. y Ernestina vg.—Dimarts, 12.—sts. Martí p., Aureli y Publi bs., Diego d'Alcalà f. y Emi-

lià ob.—Dimecres, 13.—sts. Nicolau i p., Estanislau de

Kotska y Homobono cfr.—Dijous, 14.—Sants Serapi mr. m., y Veneranda g.—Divendres, 15.—sts. Eugeni I arq. de Toledo, Feliu b. y Leopold marqués.—Dissabte, 16.—sts. Edmund b., Elpidi s., Otmaro ab., y Valeri, Marcel y Ruffi mrs.

Quaranta horas: acaban á l'Església de Religiosas de N. S. y Ensenyança y demà començaran á l'Església de Religiosas de Santa Clara.

NOVAS

Per venir d'un periòdic tan autoritat y prestigiós com lo *Diario de Barcelona*, y porque lo que diu té exactíssima aplicació á lo que succeeix á Tarragona, reproduhim lo següent solt, que en la edició de ahir publica l'esmentat diari, tot recomanant als electors tarragonins que'l llegeixin ab atenció:

«Al moviment de opinió que se ha iniciado en Barcelona, en algo ha contribuído el *Diario* y, por lo tanto, debe sermos simpàticos. El dia que á la apatia sucede la actividad; á la indiferencia, la energía; al abandono, el firme propósito de recuperar lo que nos pertenece, Barcelona volverá á ser nuestra, esto es, de los barceloneses. La hemos perdido, no porque la ley nos haya privado de ella, sino porque no hemos querido molestarlos yendo al colegio electoral á emitir nuestro voto; y como las urnas han estado abandonadas, se ha apoderado de ellas la política de partido, que se ha visto obligada á contratar electores para suplir á los que se quedaban en sus casas, pagàndolos luego á costa de la ciudad, porque la administración y los destinos municipales han sido el botín entregado á los mercenaris.

En el estat d'isolació en que nos hallamos, es consolador y abre el pecho á la esperanza el ya poderoso núcleo que se ha formado de persones muy considerades en Barcelona, en el que figura el aristocrata al lado del obrero, el industrial y el artista; en una palabra, todas las classes sociales, unides per el amor á nuestra ciudat. Ignoramsi el éxito coronarà sus esfuerzos; pero, aunque fracasaran, no deben desanimarse, porque la victoria final es siempre para los perseverantes. Inspírense en el ejemplo, tantas veces per nosotros citado, de los catòlicos belgas. Al igual que los barceloneses se estaban en sus casas, y sus adversarios se apoderaron de todo, porque todo lo hallaron abandonado y nadie se lo disputaba; pero las tropelias fueron tantas, que los catòlicos resolvieron or-

ganizarse, como se organitzan aquí; emplearon los medios legals, como ahora se utilitzan en nuestra ciudat; sufrieron desengaños, como también los sufriren los que hoy luchan; mas, lejos de abandonar el campo, cobraren nous aliados, y el triomfo fué tan completo, que hace muchíssims anys los catòlicos belgas son poder, sostenidos per la opinión y per el sufragio, con el que antes les esclavizaban sus adversarios, no porque fuesen los más fuertes, sino porque eran los más audaces y los más activos.

Aquí creemós haber cumplido nuestro deber con lamentar el desbarajuste de la administració municipal, sin darnos cuenta de que la principal responsabilitat es de los que deixan el campo libre á los polítics de professió. Si en vez de perder el tiempo en lamentacions propias de mujeres, procederien como ciudanos y se tomassen la molestia de dedicar media hora á la ciudat para ir á votar, podríem abrigar la esperanza de que Barcelona volverá á ser de los barceloneses.»

En la sessió celebrada lo divendres passat per l'Ajuntament s'acordà instalar urinadors en diferents punts de la ciutat. Ho trobem molt bé més si no s'hi ha de tindre més cuidado que ab los dos que hi ha á la Rambla de St. Joan val més que ho deixin correr.

Obran per inhalació dels agents antisséptichs, anti-catarrals y anti-asmatichs que's desprenden mentres van desfense per la boca. Curan la **TOS, REFREDATS, BRONQUITIS, AUFECH, CATROS, RONQUERA, ACCÉSOS PULMONARS, ETC.**

Farmacia del autor, Portal del Angel, 21 y 23, Barcelona

Obran per inhalació dels agents antisséptichs, anti-catarrals y anti-asmatichs que's desprenden mentres van desfense per la boca. Curan la **TOS, REFREDATS, BRONQUITIS, AUFECH, CATROS, RONQUERA, ACCÉSOS PULMONARS, ETC.**

Farmacia del autor, Portal del Angel, 21 y 23, Barcelona

Elixir á la Ingluvina GIOL

Es lo millor remey pera la prompte y segura curació de totes las malalties del

VENTRELL

per cròniques que sian, regularisant son funcionament y reforçant los debilitats. De venta en totes las Farmaciacs y en casa son autor, **Passeig de Gracia, 4, Barcelona.**

G. SERRA Y TRILLA

METGE-CIRURGIÀ

ex deixable de l'eminent Dr. Aza, en malalties de la pell; ex Metge alumne de l'Institut de Alfonso XIII de Bacteriologia y Seroterapia

MALALTIES DE LA PELL Y MALALTIES CRÒNICAS

CONSULTA DE 11 A 1

TARRAGONA.—COMTE DE RIUS, 20, 2.º—TARRAGONA

Colegi provincial

TARRAGONA

Es tanta la mala olor que despedeixen los tals urinadors que no pot passarre per devant d'ells sens tapar-sel'nás.

Camisas y corbatas alta novata. Camisiria de Pau Brú, Comte de Rius, 24.

Un poch més magre que las setmanas anteriors ha sigut lo moviment mercantil de nostre port. Aixís que vagin augmentant los frets ja las exportacions, sobre tot pera'l nort d'Europa serán més reduïdas.

Lo Consistori dels Jochs Florals de Barcelona, segons atenta comunicació que ns ha trasmés, ha quedat constituit peral any vinent, per los senyors següents:

D. Francesc Mathieu, president; don Joseph M. Roca, D. Guillem A. Tell, D. Marià Vayreda, D. Modest Urgell y D. Salvador Vilaregut, vocals; D. Vicente Brosa, secretari.

Mocadors de totes classes. Camiseria de Pau Brú, Compte de Rius, 24.

Se troben molt adelantats los treballs pera la pròxima publicació d'una *Revista comercial*, que per las condicions en que sortirà, estén ben segurs que ben pocas l'igualaran á Espanya.

Per avuy no podem donar més detalls, però sembla que l'objectiu és fer gran propaganda dels vins de Tarragona, pels principals mercats del extranger.

Suposem que una vegada passadas las eleccions, lo nostre batlle's podrá ocupar de l'arreglo d'alguns carrers del port, que després de las darreres plujas se troben poch menys que intransitables.

Per fi sabem qui ó millor dit, quinas son las persones que darrera del desmortat periòdic del carrer de Sant Francesc, han vingut insultant y injuriant á distingits amics nostres. Queda presa molt bona nota y quan arribi la occasió que arribarà ben aviat, no deixarem de presentarlos al públic, pera que aquej vegi's procediments que

empleyan certa gent pera fer lo reclam, sense comprendre que certs reclams quitan trigo y no dan pan.

Y ara que parlèm d'això, debem manifestar que al parlar dins enrera d'un elevat funcionari del Ajuntament, lo prenguerem per altre degut á una sèrie de coincidències y de detalls que allavars eran evidents, però avuy no al fer constar lo que precedeix. Lo fém ab moltíssima satisfacció, puig la persona aludida ja sab que sempre se l'ha apreciat en aquesta casa.

Ha començat á publicarre en aquesta ciutat una revista mensual de literatura, art y teatres titulada «Gent Jove». No detallèm lo sumari d'aquesta nova publicació á la que desitjém molts anys de vida, per falta d'espai.

Ibarra y C. de Sevilla
Línia regular de grans vapors
Péra Valencia, Alacant, Cartagena, Almeria, Málaga, Sevilla, Cádiz, Huelva, Vigo, Marín, Villagarcía, Carril, Coruña, Ferrol, Rivadeo, Gijón, Santander, Bilbao, Pasajes, San Sebastiá, Bayonne, Bordeus, Nantes, Dun-Kerque, Havre y París.

S'sortirà d'aquest port lo dia 11 del corrent lo vapor **Cabo Peñas** son capitá don E. Gondra; admetent càrrega y passatgers pera els citats ports.
Lo despatxa son consignatari D. Marian Peres.

Péra Valencia, Alacant, Cartagena, Aguilas, Málaga, Cadiz, Vigo, Carril, Villagarcía, Coruña, Puebla, Marín, Ferrol, Rivadeo, Gijón, Santander y Bilbao, sortirà'l 14 del corrent lo vapor **Melitón González** son capitá D. Braulio López, admetent càrrega y passatgers.

Lo despatxa son agents **S. S. Fills de Benigno López**.

Gap d'anys de la mort

DE

Don Gregori Saugar y Romero

(q. a. C. s.)

Xarop de hipofosfits CLIMENT

La llegítima marca "SALUD"

Srs. Climent y C.^a—**Tortosa.**—Molt senyors meus: Lo Nen X. de tres anys, sofria desde més de un any de una escròfularcrònica. Cansat d'usar sens cap resultat quantas Emulsions y reconstituyents se presenten per aquests cassos, vaig ensenyjar los **Hipofosfits Climent**, trobant consol lo pacient ja en lo primer frasco y molt prompte la curació completa. —**Dr. Siloniz**, Catedràtic de Barcelona.

Srs. Climent y C.^a—**Tortosa.**—Molt senyors meus: Puch assegurarlos qu'en tots los cassos d'**Asthenia** presentats a la meva clínica á causa d'affeccions genitals provenientes de la falta de fixesa de las viscera abdominals (Enteròptosis) lo **Xarop Climent marca SALUD** m'ha donat inmillorables resultats. —**Dr. Gibert**, Especialista en parts y malalties de la dona.

Exigeixis lo llegítim **Xarop Climent SALUD**, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Maquinaria agrícola, industrial y vinícola
Compleix assortit en ferreteria

Marceli Vicens

APODACA, 27, TARRAGONA
Unich representant en aquesta província de
important casa de Barcelona, Srs. Ignaci San-
pere y C.^a, constructors d'arades y bògits pera
fondes llaurades y demés màquines agrícoles

LA JOYA DEL CENTRE

ESTABLIMENT DE BEGUDAS

JOSEPH RIOLA

22, RAMBLA DE SANT JOAN, 22
Se despatxan tota classe de vins y licors de
las més acreditadas marcas á preus molt eco-
nomics.

Se serveix á domicili.

La confianza

SASTRERIA DE EMILI PUJOL
9, Unió, 9
TARRAGONA

RELOTGERIA

DE

F. RIGAU

Baixada de Misericòrdia, 14
TARRAGONA

Gran assortit de re-
llotges de totas classes
y preus. Taller de
compostures.

CERVERSERIA MODERNA
(A CA'L BOYMA)
DIPOSIT DE GEL

Vins de totas classes. Refrescos y licors
Servei á domicili. Ressopons tots los días á
preus molt acomodatius.

Unich representant de la cervesa Moritz.
Rambla de Sant Joan, 72, cantonada al car-
rer de Fortuny.

Gran fàbrica de braguers
34, Unió, 34

Hernadios (BRENCACTS)

Aquest establiment compta ab los avenços
mes moderns y pràctichs que la ciència re-
querix pera la construcció y aplicació de tota
classe de braguers y d'aparells ortopèdichs.
Especialitat en lo braguier Articular Re-
gulador Sistema Montserrat y ab lo tracta-
ment de les trencadures.

Grans existéncies en bragueteries de goma
pera la curació radical de les trencadures
congènitas y adquirides de l'infància y tot
lo concernent á Cirujia y á Ortopedia.

Casa recomenada per tots los senyors met-
jes que dan tingut ocasió de conéixerla, tant
per los gèneros de son catàleg com per los
preus reduïts.

PERE MONTSERRAT. Unió, 34.—TARRAGONA

Sastrería, Camiseria y variis gèneros

DE
J. GUELL

39, Major, 39.—TARRAGONA

Pera senyors: Alpacas, estams, ger-
gas, vi cunyas, llanillas, drils, camises blan-
cas y de color.

Pera senyoras: Alpacas, sedalinas,
vichys, mussolinias y percals d'alta novetat.

Ròba blanca; articles pera dols, llenys de
fil y de cotó.

Mundos, parayguas y cotillas, tot á preus
baratissims.

Gangas: Se liquidan á preus molt bar-
atos, trossos ó escrupolons de panyos, armurs
de seda, llana y estampats.

TRAJOS A LA MIDA

39, Major, 39.—TARRAGONA

Emulsió Nadal
ES LA MILLOR

Única que conté un 80 per
100 d'oli pur de fetge de ba-
calla y glicerofosfats y hipofosfats de cals y de sosa. Aprobada y recomenada pel Colegi Medich oficial de Barce-
lona i analitzat per Dr. Bonet, catedràtic de Farmàcia á l'Universitat de Madrid. Es ali-
ment, lleminadura y medicament tònic y estimulant del desenvolupament físic; aumenta la secreció de la llet; ajuda la creixensa dels ossos y l'trencar las dens; efectes positius en las embracades y en l'infància. Es crema clara, blanquísima y la mes agradable ('s con-
serva sempre.)

Cura la tos, catarrus, bronquitis, tisis, es-
croflias, hirnafistis, raquitisme, debilitat,
poor, re, reumatisme, diabetes etz., etz.

Rebutjar las similars y estrangeras, que no
receptan, despaxans ni prenen los bons es-
panyols. De venda, en totas las farmacías.

Dipòsit: Dr. Andreu. L. Gàza Barcelo-
na. G. Garcia, Martí i C.^a y Fernandez, 4.
Madrid y en totas las capitals y poblacions
importants, M. Nadal, Tarragona.

BANY MEDICINALS

AYGUAS DE MAR Y DOLSA

Per a les persones que sufren DOLOR REUMÁ-
TICÓ o INFLAMATORI, axis com herpetismes y erup-
cions, se presentaran uns banys compostos, ESPECIA-
LMENT DE LA CASA, que donan excellents resultats,
conforme ho acreditan los sens nombre de persones
que tots los anys se curan.

Fa més de 50 anys que està obert l'establiment,
baix la direcció sempre de els mateixos amos y pro-
pietaris SENYORS SARDÀ, GERMANYS, è indicatiu dis-
tançar que de la casa, que donan excellents resultats,
d'aquesta capital y de fora, lo qual creiem en el seu
suficiència per les persones que tingan d'avisarlos,
ab la seguritat que obtindran un prompte alivio en les
dolencias.

BANY DE RECREU EN BANYERAS PICAS DE MARBRE.

Carrers de Mar, 30 y Lleó 48.—TARRAGONA

Calefacció per petroli

Economia Comoditat

BON CALOR SENS OLOR Higiene ni perill

Calorifer DITMAR PREU 15 PESETAS PER TOTA ESPANYA

MARIAN CLANXET Carrer de la Unió, 14, Tarragona

GABINET Y CLÍNICA DENTAL

DE A. POINS ICART

SAN AGUSTÍ, NUM. 21, PIS SEGON, TARRAGONA

Tractament especial de las malalties de las
dents y genivas.

Extracció de dents, caxals y arrels sense
dolor.

Especialitat en emplastes, emploauduras y
orificacions.

Perfeccionament en la construcció de pessas
y dentaduras de totas classes.

Lo Dr. Jordán

CIRURGIA DENTISTA

Ex-alumne del Colegi Espanyol de Dentists,
Ex-operador de la casa del Dr. Treviño,
Madrit, etc.

Participa á tots nombrosos clients y al púb-
lic en general, que relacionat ab les
meilles cases extrangeras, pot oferir dents artifi-
cialis á preus molt ventajosos.

Pera les operacions odontològiques que dit
senyor practica, compta ab tots los anestesi-
cials fins al dia coneguts.

PLASSA DE PRIM 2, PRINCIPAL, REUS

Opera a Tarragona los dimarts de
les 9 del matí á les 5 de la tarda y
los divendres de 3 á 5 de la tarda
RAMBLA DE SANT JOAN 70, ENTRESOI

CONFITERIA

DE CABRÉ GERMANYS

34, Carrer Major, 34, Tarragona

En aquest establiment s'hi trovarà un gran
assortit de galetes, vins y licors de totas classes,
tant del pais com del estranger á preus
sumament rúubits.

Especialitat en encàrrechs pera casaments y
bateigs. Avisant ab anticipació s'elaboran
los exquisits dolços anglesos BATS VIC-
TORIAS y LOCH JANOHAS.

Especialitat en el saborós pastel ESPOA-RUS

Gran magatzem de calsat

LAS BALEARES

Rambla S. Joan, 50.—Tarragona
Fàbricas á Palma y Mahó.—Gèneros
superiors y de durada.—Preu fixo.

La promptitud

Lo recader diari de Tarragona á Barcelona
y vice-versa, Andreu Canyellas, ofereix los
serveis á preus mòdichs, á tots les persones
que dignen honrarlo ab sa confiança.

Serveix tots los encàrrechs á domicili.

Punts ahont s'admeten: Tarragona, plassa
de la Font, núm. 28, (barber) y carrer d'Apo-
daca núm. 1, tenda.—Barcelona, Hospital 2 y
4 y carrer Filateras núm. 5, devant la plassa
del Angel.

PREUS LIMITATS VERITAT

Sofre FLORESTILLA de la millor marca

TARRAGONA

TOTHOM FOTÓGRAF

Á LA CASA DE DROGAS Y PRODUCTES QUÍMICOS

SEBASTIA CARDONA

Trobaran los aficionats á la fotografia un assortit complet de cambras, trespeus, cubetas, prempses
escreddors, dipòsits d'aguya, esfumadors, calibres, fanals de varis formes, cartolinas, paper citrat
Lumière, paper bromurat llift, placas porcellanias, targetas postals sensibles, estereoscopios y vistas
estereoscòpicas y bany viratge combinat.

Dipòsitors del paper brillant Gelatina citrat de plata y albumina marca «Tambours».

Cambra instantanea. Llamps exprés

Periscope-Delta diafragma iris

Exprés mínim 6 1/2 per 9 ab 6 extra 13

6 1/2 per 9 ab 6 extra 13

9 per 12 70

9 per 18 110

9 per 12 ab 6 45

9 per 12 ab 6 100

9 per 12 ab 6 10

9 per 12 ab 6 extra 13

9 per 12 70

9 per 18 110

9 per 12 ab 6 45

9 per 12 ab 6 100

9 per 12 ab 6 10

9 per 12 ab 6 extra 13

9 per 12 70

9 per 18 110

9 per 12 ab 6 45

9 per 12 ab 6 100

9 per 12 ab 6 10

9 per 12 ab 6 extra 13

9 per 12 70

9 per 18 110

9 per 12 ab 6 45

9 per 12 ab 6 100

9 per 12 ab 6 10

9 per 12 ab 6 extra 13

9 per 12 70

9 per 18 110

9 per 12 ab 6 45

9 per 12 ab 6 100

9 per 12 ab 6 10

9 per 12 ab 6 extra 13

9 per 12 70

9 per 18 110

9 per 12 ab 6 45

9 per 12 ab 6 100